

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/2421

ze dne 16. prosince 2015,

kterým se mění nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, a kterým se mění nařízení (ES) č. 1896/2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 81 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ⁽³⁾ zavedlo evropské řízení o drobných nárocích. Uvedené nařízení se vztahuje na sporné i nesporné přeshraniční občanskoprávní a obchodněprávní nároky v hodnotě nepřesahující 2 000 EUR. Nařízení rovněž zaručuje, že soudní rozhodnutí vydaná v tomto řízení jsou vykonatelná bez jakéhokoli mezitímního řízení, zejména bez nutnosti prohlášení vykonatelnosti v členském státě výkonu (zrušení doložky vykonatelnosti). Obecným cílem nařízení (ES) č. 861/2007 bylo zlepšit spotřebitelům i podnikům přístup ke spravedlnosti, a to tím, že se pro ně sníží náklady a zrychlí občanskoprávní řízení u nároků, jež spadají do oblasti jeho působnosti.
- (2) Ve zprávě Komise ze dne 19. listopadu 2013 o uplatňování nařízení (ES) č. 861/2007 se uvádí, že se obecně má za to, že evropské řízení o drobných nárocích řešení přeshraničních soudních sporů týkajících drobných nároků v Unii usnadňuje. Zpráva však také konstatuje, že není plně využít potenciál evropského řízení o drobných nárocích ku prospěchu spotřebitelů a podniků, zejména malých a středních podniků. Tato zpráva dospěla mimo jiné k závěru, že nízký strop stanovený v nařízení (ES) č. 861/2007, pokud jde o hodnotu nároku, zbavuje mnoho potenciálních žalobců v přeshraničních sporech možnosti využít zjednodušené řízení. Dále uvádí, že

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 16.7.2014, s. 43.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. října 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 3. prosince 2015.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 1).

v zájmu snížení nákladů a zkrácení doby trvání soudních sporů by navíc bylo možné ještě více zjednodušit několik aspektů řízení. Komise ve své zprávě dospěla k závěru, že tyto překážky by mohly být neefektivněji odstraněny změnou nařízení (ES) č. 861/2007.

- (3) Spotřebitelé by měli mít možnost využít příležitostí, které jim nabízí vnitřní trh v největší možné míře, a jejich důvěra by neměla být omezována nedostatkem účinných právních prostředků nápravy v případě sporů, v nichž je přítomen přeshraniční prvek. Zlepšení evropského řízení o drobných nárocích, která jsou navrhována v tomto nařízení, mají za cíl poskytnout spotřebitelům účinné prostředky nápravy, a tím přispět k praktickému prosazování jejich práv.
- (4) Zvýšením stropu, pokud jde o hodnotu nároku, až do výše 5 000 EUR by se zlepšil přístup k účinnému a nákladově efektivnímu prostředku soudní ochrany u přeshraničních sporů, zejména pro malé a střední podniky. Lepší přístup ke spravedlnosti by posílil důvěru v přeshraniční transakce a přispěl by k co největšímu využívání příležitostí, které nabízí vnitřní trh.
- (5) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na přeshraniční případy. Za přeshraniční by se měl určitý případ považovat tehdy, pokud alespoň jedna ze stran má bydliště nebo místo obvyklého pobytu v členském státě, pro který je toto nařízení závazné, a to v jiném členském státě, než je členský stát soudu, u něhož byla podána žaloba.
- (6) Evropské řízení o drobných nárocích by mělo být dále zlepšeno tím, že se využije technologický vývoj v oblasti justice a nové nástroje, které mají soudy k dispozici a které mohou pomoci překonat zeměpisnou vzdálenost a její důsledky, pokud jde o vysoké náklady a délku řízení.
- (7) Za účelem dalšího snížení nákladů řízení a zkrácení řízení by se mělo ještě více podporovat využívání moderních komunikačních technologií stranami a soudy.
- (8) Pokud jde o dokumenty, které se doručují stranám evropského řízení o drobných nárocích, mělo by být elektronické doručování postaveno na stejnou úroveň jako poštovní doručování. Za tímto účelem by toto nařízení mělo stanovit obecný rámec, který umožní využití elektronického doručování, jsou-li dostupné nezbytné technické prostředky a je-li jeho využití v souladu s vnitrostátními procesními pravidly dotyčných členských států. Pokud jde o všechny ostatní písemnosti sdělované mezi stranami nebo jinými osobami zúčastněnými na řízení a soudy, měly by se v maximální možné míře upřednostňovat prostředky elektronické, jsou-li tyto prostředky dostupné a jsou-li přípustné.
- (9) Nemají-li strany nebo jiní adresáti povinnost podle vnitrostátního práva akceptovat pro doručování elektronické prostředky, měli by mít možnost si zvolit, zda se pro doručování dokumentů nebo jiných písemností se soudem mají používat prostředky elektronické, jsou-li dostupné a jsou-li přípustné, nebo zda se mají používat prostředky tradičnější. Akceptací doručení dokumentů elektronickými prostředky některou stranou není dotčeno její právo odmítnout přijetí dokumentu, který není vyhotoven v úředním jazyce členského státu, ve kterém má bydliště nebo místo obvyklého pobytu, nebo není opatřen překladem do takového jazyka, nebo, pokud je v daném členském státě více úředních jazyků, v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa, v němž má uvedená strana bydliště nebo místo obvyklého pobytu, nebo v jazyce, kterému rozumí.
- (10) Jsou-li elektronické prostředky používány pro doručování dokumentů nebo jiných písemností, měly by členské státy uplatňovat stávající osvědčené postupy, aby bylo zajištěno, že obdržené dokumenty a jiné písemnosti po obsahové stránce věrně odpovídají odeslaným dokumentům a jiným písemnostem a že použitý způsob potvrzení o přijetí obsahuje potvrzení o přijetí adresátem a o datu přijetí.
- (11) Evropské řízení o drobných nárocích je v zásadě písemným řízením. Ústní jednání by se měla konat pouze ve výjimečných případech, pokud není možné vydat rozhodnutí na základě písemných důkazů nebo pokud soud souhlasí, aby se konalo ústní jednání na žádost některé strany.

- (12) Aby bylo možné osoby vyslechnout, aniž by musely cestovat k soudu, měla by se ústní jednání i dokazování vyslechnutím svědků, znalců nebo stran uskutečňovat za použití přiměřených prostředků komunikace na dálku, jež má soud k dispozici, pokud by jejich použití nebylo s ohledem na zvláštní okolnosti případu nevhodné pro spravedlivý průběh řízení. Pokud jde o osoby, které mají bydliště nebo místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, než je členský stát, v němž se nachází soud, u něhož byla podána žaloba, měla by se ústní jednání konat s využitím postupů stanovených v nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ⁽¹⁾.
- (13) Členské státy by měly podporovat využívání technologie komunikace na dálku. Pro účely konání ústních jednání by měly být přijaty postupy tak, aby soudy příslušné pro evropské řízení o drobných nárocích měly k dispozici vhodné technologie komunikace na dálku s cílem zajistit spravedlivý průběh řízení s ohledem na konkrétní okolnosti dané věci. Pokud jde o videokonference, měla by být zohledněna doporučení Rady o přeshraničních videokonferencích přijatá Radou ve dnech 15. a 16. června 2015 a činnost v rámci evropské e-justice.
- (14) Při rozhodování žalobce, který zvažuje zahájení soudního řízení, mohou hrát roli potenciální náklady daného soudního řízení. Spolu s dalšími náklady mohou soudní poplatky odrazovat žalobce od podání žaloby k soudu. K zajištění přístupu ke spravedlnosti u drobných přeshraničních nároků by soudní poplatky vybírané v případě evropského řízení o drobných nárocích v konkrétním členském státě neměly být nepřiměřené danému nároku a neměly by být vyšší než soudní poplatky vybírané v daném členském státě v případě zkrácených vnitrostátních soudních řízení. Tím by se však nemělo bránit vybírání přiměřených minimálních soudních poplatků a neměla by tím být dotčena možnost vybírat za stejných podmínek samostatný poplatek za řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v rámci evropského řízení o drobných nárocích.
- (15) Pro účely tohoto nařízení by soudní poplatky měly zahrnovat poplatky a výlohy, které mají být soudu uhrazeny a jejichž výše je stanovena podle vnitrostátního práva. Neměly by zahrnovat například částky, které jsou v průběhu řízení převáděny třetím osobám, jako jsou odměny za právní zastoupení, náklady na překlad, náklady na doručení písemností jiným subjektem, než je soud, nebo náklady vyplácené znalcům či svědkům.
- (16) Hlavní cílem je účinný přístup ke spravedlnosti v rámci celé Unie. K zajištění tohoto účinného přístupu ke spravedlnosti v rámci evropského řízení o drobných nárocích by měla být poskytována právní pomoc v souladu se směrnicí Rady 2003/8/ES ⁽²⁾.
- (17) Za účelem zaplacení soudních poplatků by nemělo být po žalobci vyžadováno, aby musel cestovat do členského státu soudu, u něhož byla žaloba podána, nebo aby se k tomuto účelu musel nechat zastupovat právníkem. Aby byl zajištěn účinný přístup k řízení i pro žalobce v jiném členském státě, než ve kterém se nachází soud, u něhož byla žaloba podána, by členské státy měly, jakožto minimum, nabízet alespoň jeden ze způsobů platby na dálku stanovených v tomto nařízení.
- (18) Mělo by být upřesněno, že soudní smír schválený soudem nebo uzavřený před soudem v průběhu evropského řízení o drobných nárocích je vykonatelný stejným způsobem jako rozhodnutí vydané v dotyčném řízení.
- (19) Pokud soud v evropském řízení o drobných nárocích vydává osvědčení za účelem výkonu příslušného rozhodnutí nebo osvědčení o uzavření soudního smíru schváleného soudem nebo uzavřeného před soudem v rámci tohoto řízení v jiném jazyce než jazyce soudu, měl by tento soud v zájmu minimalizace potřeby překladu a souvisejících nákladů použít příslušnou jazykovou verzi vzorového formuláře osvědčení, která je k dispozici v dynamické internetové podobě na portálu evropské e-justice. V tomto ohledu by měl být soud oprávněn se spoléhat na správnost překladu, který je na uvedeném portálu k dispozici. Veškeré náklady na nutný překlad textu vloženého do volných textových polí osvědčení se hradí podle práva členského státu příslušného soudu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2003/8/ES ze dne 27. ledna 2003 o zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech (Úř. věst. L 26, 31.1.2003, s. 41).

- (20) Členské státy by měly poskytovat praktickou pomoc stranám při vyplňování vzorových formulářů stanovených pro evropské řízení o drobných nárocích. Rovněž by měly poskytovat obecné informace o působnosti evropského řízení o drobných nárocích a o tom, které soudy jsou pro řízení příslušné. Tato povinnost by však neměla znamenat poskytování ať již bezplatné či úplatné právní pomoci formou právního posouzení konkrétního případu. Členské státy by si měly samy zvolit nejvhodnější způsoby a prostředky poskytování této praktické pomoci i obecných informací a na členských státech by také mělo být ponecháno rozhodnutí, kterým subjektům budou tyto povinnosti uloženy. Tyto obecné informace o působnosti evropského řízení o drobných nárocích a o příslušných soudech mohou být také poskytnuty prostřednictvím odkazů na informace obsažené v příručkách či brožurách, na vnitrostátních internetových stránkách či na portálu evropské e-justice nebo poskytované příslušnými podpůrnými organizacemi, jako je síť evropských spotřebitelských center.
- (21) Informace o soudních poplatcích a způsobech jejich platby, jakož i o orgánech nebo subjektech, které jsou příslušné poskytovat praktickou pomoc v členských státech, by měly být transparentnější a snadno dostupné na internetu. Za tímto účelem by členské státy měly tyto informace poskytovat Komisi, která by zase měla zajistit, že budou veřejně přístupné a ve velké míře šířeny veškerými vhodnými prostředky, zejména prostřednictvím portálu evropské e-justice.
- (22) V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ⁽¹⁾ by mělo být upřesněno, že v případě sporu spadajícího do oblasti působnosti evropského řízení o drobných nárocích by toto řízení mělo být k dispozici i pro žalobce v řízení o evropském platebním rozkazu, pokud v něm žalovaný podal proti evropskému platebnímu rozkazu odpor.
- (23) V zájmu dalšího usnadnění přístupu k evropskému řízení o drobných nárocích by vzorový žalobní formulář měl být k dispozici nejen u soudů příslušných pro evropské řízení o drobných nárocích, ale i prostřednictvím příslušných vnitrostátních internetových stránek. Tuto povinnost by bylo možné splnit tím, že příslušné vnitrostátní internetové stránky budou obsahovat aktivní odkaz na portál evropské e-justice.

Pro větší ochranu žalovaného by vzorové formuláře stanovené nařízením (ES) č. 861/2007 měly obsahovat informace o důsledcích, které bude mít pro žalovaného skutečnost, že proti žalobě nevznese žádné námitky nebo se nedostaví k ústnímu jednání, na něž byl předvolán, a zejména pak možnost, že může být vydáno rozhodnutí nebo proveden výkon rozhodnutí v neprospěch žalovaného nebo že mu může vzniknout povinnost nést náklady řízení. Vzorové formuláře by měly rovněž obsahovat informace o tom, že straně, která měla úspěch ve věci, nemusí být přiznán nárok na náhradu nákladů řízení v rozsahu, v němž nebyly tyto náklady nutně vynaloženy nebo byly nepřiměřeně hodnotě sporu.

- (24) Za účelem zajištění aktualizace vzorových formulářů evropského řízení o drobných nárocích a řízení o evropském platebním rozkazu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o změny příloh I až IV nařízení (ES) č. 861/2007 a změny příloh I až VII nařízení (ES) č. 1896/2006. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (25) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a ke Smlouvě o fungování EU, oznámily Spojené království a Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.
- (26) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (27) Nařízení (ES) č. 861/2007 a (ES) č. 1896/2006 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, 30.12.2006, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 861/2007 se mění takto:

- 1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na občanské a obchodní věci v přeshraničních případech ve smyslu článku 3, bez ohledu na povahu soudu, jestliže hodnota nároku bez navýšení o úroky, náklady a výlohy nepřesahuje v době doručení žalobního formuláře k příslušnému soudu částku 5 000 EUR. Nevztahuje se zejména na daňové, celní či správní věci ani na odpovědnost státu za jednání a opominutí při výkonu státní moci (*acta jure imperii*).

2. Toto nařízení se nevztahuje na věci týkající se:

- a) osobního stavu nebo způsobilosti fyzických osob k právům a právním úkonům;
- b) majetkových práv plynoucích z manželských vztahů nebo vztahů, s nimiž právo rozhodné na daný vztah spojuje účinky obdobné manželství;
- c) vyživovací povinnosti vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo příbuzenských vztahů;
- d) závěti a dědění, včetně vyživovacích povinností vzniklých v důsledku smrti;
- e) úpadku, likvidace podniku či jiné právnické osoby z důvodu platební neschopnosti, soudního urovnání sporu, vyrovnání a obdobných řízení;
- f) sociálního zabezpečení;
- g) rozhodčího řízení;
- h) pracovního práva;
- i) nájmu nemovitostí s výjimkou žalob týkajících se peněžitých nároků; nebo
- j) porušení práv na ochranu soukromí a osobnostních práv, včetně pomluvy.“

- 2) V článku 3 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Bydliště se určí v souladu s články 62 a 63 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 (*).

3. Rozhodným okamžikem pro určení, zda lze určitý případ považovat za přeshraniční, je den obdržení žalobního formuláře příslušným soudem.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).“

3) Článek 4 se mění takto:

a) v odst. 4 druhém pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Soud o takovém odmítnutí vyrozumí žalobce a rovněž připojí informaci o tom, zda lze proti němu podat opravný prostředek.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy zajistí, aby byl vzorový žalobní formulář A k dispozici u všech soudů, u nichž může být zahájeno evropské řízení o drobných nárocích, a aby byl dostupný prostřednictvím příslušných vnitrostátních internetových stránek.“

4) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Evropské řízení o drobných nárocích je písemným řízením.

1a. Soud nařídí ústní jednání, pouze pokud se domnívá, že není možné vydat rozhodnutí na základě písemných důkazů, nebo pokud o to některá ze stran požádá. Soud může takovou žádost zamítnout, má-li za to, že vzhledem k okolnostem případu je možné zajistit spravedlivý průběh řízení i bez ústního jednání. Zamítnutí musí být písemně zdůvodněno. Zamítnutí nelze samostatně napadnout, aniž by bylo napadeno samotné soudní rozhodnutí.“

5) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Ústní jednání

1. Považuje-li se v souladu s čl. 5 odst. 1a ústní jednání za nezbytné, uskuteční se za použití jakékoli vhodné technologie komunikace na dálku, jako je videokonference nebo telekonference, má-li soud takovou technologii k dispozici a není-li její použití s ohledem na zvláštní okolnosti případu nevhodné pro spravedlivý průběh řízení.

Má-li osoba, která má být vyslechnuta, bydliště nebo místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, než je členský stát, v němž se nachází soud, u něhož byla podána žaloba, zajistí se účast této osoby na ústním jednání prostřednictvím videokonference, telekonference nebo jiné vhodné technologie komunikace na dálku s využitím postupů stanovených v nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 (*).

2. Strana, která byla předvolána k osobní účasti na ústním jednání, může požádat o použití technologie komunikace na dálku, má-li soud tuto technologii k dispozici, za předpokladu, že požadavek osobně se dostavit k soudu, zejména pokud jde o případné náklady této strany, by byl ve vztahu k nároku nepřiměřený.

3. Strana, která byla předvolána k účasti na ústním jednání za použití technologie komunikace na dálku, může požádat o osobní účast na tomto jednání. Na vzorovém žalobním formuláři A a na vzorovém odpovědním formuláři C, jež byly zavedeny postupem podle čl. 27 odst. 2, jsou strany řízení informovány o tom, že na náhradu jakýchkoli nákladů vynaložených některou stranou v souvislosti s osobní účastí na ústním jednání, a to na žádost dané strany, se vztahují podmínky uvedené v článku 16.

4. Rozhodnutí soudu o žádostech uvedených v odstavcích 2 a 3 nelze samostatně napadnout, aniž by bylo napadeno samotné soudní rozhodnutí.

(*) Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).“

6) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Dokazování

1. Soud určí způsob a rozsah dokazování, které je nezbytné pro vydání jeho rozhodnutí, v rámci příslušných pravidel upravujících přípustnost důkazů. Soud použije nejjednodušší a nejméně náročný způsob dokazování.
2. Soud může připustit dokazování prostřednictvím písemných výpovědí svědků, znalců nebo stran.
3. Pokud je pro účely dokazování nutné vyslechnout nějakou osobu, uskuteční se ústní jednání v souladu s podmínkami stanovenými v článku 8.
4. Soud může provést důkaz znaleckým posudkem nebo ústní výpovědí, pouze pokud není možné vydat rozhodnutí na základě jiných důkazů.“

7) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Poskytování pomoci stranám

1. Členské státy zajistí, aby strany měly možnost získat praktickou pomoc při vyplňování formulářů a obecné informace o oblasti působnosti evropského řízení o drobných nárocích, jakož i obecné informace o tom, který soud je v dotyčném členském státě příslušný k vydání rozhodnutí v evropském řízení o drobných nárocích. Tato pomoc musí být poskytována bezplatně. Tento odstavec nevyžaduje, aby členské státy poskytovaly bezplatnou či úplatnou právní pomoc formou právního posouzení konkrétního případu.
2. Členské státy zajistí, aby informace o orgánech nebo subjektech, které jsou oprávněny poskytovat pomoc v souladu s odstavcem 1, byly k dispozici u všech soudů, u nichž lze zahájit evropské řízení o drobných nárocích, a byly dostupné prostřednictvím příslušných vnitrostátních internetových stránek.“

8) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Doručování dokumentů a jiných písemností

1. Dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 2 a 6 a rozhodnutí vydaná v souladu s článkem 7 se doručují:
 - a) poštou, nebo
 - b) elektronickými prostředky,
 - i) jsou-li tyto prostředky technicky dostupné a přípustné podle procesních pravidel členského státu, v němž evropské řízení o drobných nárocích probíhá, nebo má-li strana, jíž mají být tyto dokumenty a rozhodnutí doručeny, bydliště nebo místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, podle procesních pravidel daného členského státu; a
 - ii) akceptovala-li strana, jíž mají být tyto dokumenty a rozhodnutí doručeny, způsob doručování elektronickými prostředky výslovně předem nebo má-li podle procesních pravidel členského státu, v němž má tato strana bydliště nebo místo obvyklého pobytu, právní povinnost tento konkrétní způsob doručování akceptovat.

Doručení musí být doloženo potvrzením o přijetí s uvedením data přijetí.

2. Doručování všech písemností neuvedených v odstavci 1 mezi soudy a stranami či jinými osobami zúčastněnými na řízení se uskutečňuje elektronickými prostředky s potvrzením o přijetí, pokud jsou tyto prostředky technicky dostupné a přípustné podle procesních pravidel členského státu, v němž je evropské řízení o drobných nárocích vedeno, jestliže daná strana nebo osoba tyto komunikační prostředky předem akceptovala nebo má podle procesních pravidel členského státu, v němž má tato strana nebo osoba bydliště nebo místo obvyklého pobytu, právní povinnost je akceptovat.

3. Kromě jakýchkoli jiných prostředků, které jsou podle procesních pravidel členských států dostupné pro vyjádření akceptace předem, jak je požadováno podle odstavců 1 a 2, pokud jde o použití elektronických prostředků, je možné vyjádřit takovou akceptaci prostřednictvím vzorového žalobního formuláře A a vzorového odpovědního formuláře C.

4. Pokud není doručení v souladu s odstavcem 1 možné, lze je provést jedním ze způsobů uvedených v článcích 13 a 14 nařízení (ES) č. 1896/2006.

Pokud není způsob komunikace podle odstavce 2 možný nebo s ohledem na zvláštní okolnosti případu vhodný, lze použít jakýkoli jiný způsob komunikace přípustný podle práva členského státu, v němž je evropské řízení o drobných nárocích vedeno.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Soudní poplatky a způsoby jejich placení

1. Soudní poplatky vybírané v členském státě v případě evropského řízení o drobných nárocích nesmí být nepřiměřené a nesmí být vyšší než soudní poplatky vybírané v daném členském státě v případě vnitrostátních zkrácených řízení.

2. Členské státy zajistí, aby strany mohly soudní poplatky hradit prostřednictvím platby na dálku, která stranám umožňuje provést platbu rovněž z členského státu jiného než členského státu, v němž se soud nachází, přičemž bude nabídnut nejméně jeden z těchto způsobů platby:

- a) bankovní převod;
- b) platba kreditní či debetní kartou; nebo
- c) inkaso z bankovního účtu žalobce.“

10) V článku 17 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Články 15a a 16 se použijí na jakýkoli opravný prostředek.“

11) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Přezkum rozhodnutí za výjimečných okolností

1. Žalovaný, který se nedostavil k soudu, má právo požádat o přezkum rozhodnutí vydaného v rámci evropského řízení o drobných nárocích u příslušného soudu členského státu, v němž bylo rozhodnutí vydáno, pokud:

- a) žalovanému nebyl doručen žalobní formulář nebo, bylo-li nařízeno ústního jednání, žalovaný na něj nebyl předvolán v dostatečném předstihu a takovým způsobem, aby si mohl připravit svou obhajobu; nebo

b) žalovaný nemohl nárok napadnout z důvodu vyšší moci nebo mimořádných okolností, které sám nezavinil;

ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, přestože měl možnost tak učinit.

2. Lhůta pro podání návrhu na přezkum činí 30 dnů. Začíná běžet dnem, kdy se žalovaný skutečně seznámil s obsahem rozhodnutí a měl možnost se k němu vyjádřit, nejpozději však dnem přijetí prvního opatření v rámci výkonu rozhodnutí vedoucího k tomu, že je žalovaný zcela nebo zčásti zbaven možnosti nakládat se svým majetkem. Uvedenou lhůtu nelze prodloužit.

3. Zamítne-li soud návrh na přezkum uvedený v odstavci 1 s odůvodněním, že není dán žádný z důvodů pro přezkum uvedených v odstavci 1, zůstává rozhodnutí nadále platné.

Rozhodne-li soud, že je přezkum opodstatněný na základě některého z důvodů uvedených v odstavci 1, je rozhodnutí vydané v rámci evropského řízení o drobných nárocích od počátku neplatné. Žalobce však neztrácí výhody vyplývající z jakéhokoli přerušení promlčecí nebo prekluzivní lhůty, pokud k takovému přerušení dojde podle vnitrostátního práva.“

12) V článku 20 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Soud vyhotoví na žádost některé ze stran osvědčení o rozhodnutí vydaném v rámci evropského řízení o drobných nárocích na vzorovém formuláři D uvedeném v příloze IV, a to bez dalších nákladů. Soud na žádost poskytne dané straně osvědčení v kterémkoli jiném úředním jazyce orgánů Unie s použitím vícejazyčného dynamického vzorového formuláře, který je k dispozici na portálu evropské e-justice. Žádné ustanovení tohoto nařízení neukládá soudu povinnost poskytnout překlad nebo přepis textu zapsaného v uvedeném osvědčení do textových polí s volně vkládaným textem.“

13) V čl. 21 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) osvědčení uvedené v čl. 20 odst. 2 a v případě potřeby jeho překlad do úředního jazyka členského státu výkonu, nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků, do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků soudního řízení v místě, kde má být rozhodnutí vykonáno, v souladu s právními předpisy tohoto členského státu, nebo do jiného jazyka, který členský stát výkonu označil za přijatelný.“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 21a

Jazyk osvědčení

1. Každý členský stát může označit úřední jazyk či jazyky orgánů Unie, které nejsou jeho úředními jazyky a které jsou pro něj v případě osvědčení podle čl. 20 odst. 2 přijatelné.

2. Překlad informací týkajících se podstaty rozhodnutí uvedených v osvědčení podle čl. 20 odst. 2 provádí osoba oprávněná k překladatelské činnosti v jednom z těchto členských států.“

15) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 23a

Soudní smír

Soudní smír schválený soudem nebo uzavřený před soudem v rámci evropského řízení o drobných nárocích, který je vykonatelný v členském státě, v němž bylo řízení vedeno, bude uznán a vykonán v jiném členském státě za stejných podmínek jako rozhodnutí vydané v rámci evropského řízení o drobných nárocích.

Na soudní smír se použijí ustanovení kapitoly III obdobně.“

16) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Informace poskytované členskými státy

1. Do 13. ledna 2017 oznámí členské státy Komisi:

- a) soudy, které jsou příslušné vydávat rozhodnutí v rámci evropského řízení o drobných nárocích;
- b) komunikační prostředky přijatelné pro účely evropského řízení o drobných nárocích, které jsou soudům podle čl. 4 odst. 1 k dispozici;
- c) orgány nebo subjekty, které jsou příslušné pro poskytování praktické pomoci v souladu s článkem 11;
- d) prostředky elektronického doručování a komunikace, které jsou v souladu s čl. 13 odst. 1, 2 a 3 technicky dostupné a přípustné podle jejich procesních pravidel, a případné prostředky akceptace předem, jež je pro použití elektronických prostředků požadována podle čl. 13 odst. 1 a 2, které jsou podle jejich vnitrostátního práva k dispozici;
- e) případné osoby nebo druhy profesí, které mají v souladu s čl. 13 odst. 1 a 2 právní povinnost akceptovat doručení dokumentů nebo jiných písemností elektronickými prostředky;
- f) výši soudních poplatků za evropské řízení o drobných nárocích, nebo jaký je způsob jejich výpočtu, jakož i přijatelné způsoby platby soudních poplatků podle článku 15a;
- g) opravné prostředky, které jsou k dispozici podle procesního práva dané země v souladu s článkem 17, lhůtu, v níž musí být takové opravné prostředky podány, a soudy, u kterých je lze podat;
- h) postupy pro podání návrhu na přezkum podle článku 18 a soudy, které jsou pro tento přezkum příslušné;
- i) jazyky, které jsou pro ně přijatelné podle čl. 21a odst. 1; a
- j) orgány, které jsou příslušné pro výkon rozhodnutí a orgány, které jsou příslušné pro účely článku 23.

Členské státy oznámí Komisi jakékoli další změny těchto informací.

2. Komise zveřejní informace sdělené v souladu s odstavcem 1 pomocí jakéhokoli vhodného prostředku, například prostřednictvím portálu evropské e-justice.“

17) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Změna příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 27, pokud jde o změny příloh I až IV.“

18) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 26 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem 13. ledna 2016.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 26 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 26 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevyvolá námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevyvolá. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

19) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Přezkum

1. Do 15. července 2022 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o fungování tohoto nařízení, včetně hodnocení, zda je vhodné:

- a) za účelem dosažení cíle tohoto nařízení, kterým je usnadnit občanům a malým a středním podnikům přístup ke spravedlnosti v přeshraničních případech, dále zvýšit částku uvedenou v čl. 2 odst. 1; a
- b) rozšíření působnosti evropského řízení o drobných nárocích, zejména na mzdové nároky, s cílem usnadnit přístup ke spravedlnosti pro zaměstnance v přeshraničních pracovněprávních sporech s jejich zaměstnavatelem, a to po zvážení plného dopadu takového rozšíření.

K této zprávě se případně připojí legislativní návrhy.

Za tímto účelem poskytnou do 15. července 2021 členské státy Komisi informace týkající se počtu žalob v rámci evropského řízení o drobných nárocích, jakož i počet návrhů na výkon rozhodnutí vydaných v rámci evropského řízení o drobných nárocích.

2. Do 15. července 2019 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o šíření informací o evropském řízení o drobných nárocích v členských státech a může vypracovat doporučení, pokud jde o zvýšení povědomosti o tomto řízení.“

Článek 2

Nařízení (ES) č. 1896/2006 se mění takto:

1) V článku 7 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. V dodatku návrhu může žalobce soudu sdělit, zda a které z řízení uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) a b) si přeje u svého nároku uplatňovat v následném občanskoprávním řízení, pokud žalovaný podá proti evropskému platebnímu rozkazu odpor.“

V dodatku uvedeném v prvním pododstavci může žalobce rovněž sdělit soudu, že nesouhlasí s převedením věci do občanskoprávního řízení ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b), pokud žalovaný podá odpor. To žalobci nebrání, aby o tom soud informoval i později, avšak v každém případě před vydáním rozkazu.“

2) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Důsledky podání odporu

1. Je-li odpor podán ve lhůtě stanovené v čl. 16 odst. 2, pokračuje řízení před příslušnými soudy členského státu původu, pokud žalobce výslovně nepožádal, aby v takovém případě řízení skončilo. Řízení pokračuje v souladu s pravidly:

- a) evropského řízení o drobných nárocích stanoveného v nařízení (ES) č. 861/2007, pokud lze toto řízení použít; nebo
- b) jakéhokoli příslušného vnitrostátního občanskoprávní řízení.

2. Neuvedl-li žalobce, které z řízení uvedených v odst. 1 písm. a) a b) si přeje u svého nároku uplatňovat v následném řízení, pokud žalovaný podá odpor, nebo přeje-li si uplatňovat evropské řízení o drobných nárocích stanovené v nařízení (ES) č. 861/2007, u nároku, který nespadá do oblasti působnosti uvedeného nařízení, změně se řízení na příslušné vnitrostátní občanskoprávní řízení, ledaže si žalobce takovouto změnu výslovně nepřeje.

3. Pokud žalobce uplatnil svůj nárok v řízení o evropském platebním rozkazu, žádné ustanovení vnitrostátního práva nesmí poškodit jeho postavení v následném občanskoprávním řízení.

4. Změna na občanskoprávní řízení ve smyslu odst. 1 písm. a) a b) se řídí právem členského státu původu.

5. Žalobce je informován o tom, zda žalovaný podal odpor, a o změně na občanskoprávního řízení ve smyslu odstavce 1.“

3) V článku 25 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud jsou soudní poplatky za občanskoprávní řízení ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b) v určitém členském státě případně stejné nebo vyšší než soudní poplatky za řízení o evropském platebním rozkazu, pak celkové soudní poplatky za řízení o evropském platebním rozkazu a za občanskoprávní řízení následující v případě podání odporu podle čl. 17 odst. 1 nepřevyší poplatky za taková řízení bez předchozího řízení o evropském platebním rozkazu v daném členském státě.

V členském státě nesmějí být ukládány žádné další soudní poplatky za občanskoprávní řízení následující v případě podání odporu podle čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b), pokud jsou soudní poplatky za takové řízení v daném členském státě nižší než poplatky za řízení o evropském platebním rozkazu.“

4) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Změna příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31, pokud jde o změny příloh I až VII.“

5) Článek 31 se nahrazuje tímto:

„Článek 31

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 30 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem 13. ledna 2016.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 30 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 30 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 14. července 2017, s výjimkou čl. 1 bodu 16, kterým se mění článek 25 nařízení (ES) č. 861/2007, a který se použije ode dne 14. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 16. prosince 2015

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. SCHMIT